

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

TRUNG TÂM ĐÀO TẠO PHÁT TRIỂN ĐIỂN QUANG
TRƯỜNG SINH HỌC
NĂM THỨ 07

www.voviland.com

Email.bandao4p@gmail.com

SỐ 88 NGÀY 21 THÁNG 03 NĂM 2014

Thiên Đường Vô Vi Denmark sẽ đóng góp, tiếng nói chơn tình của tâm linh. Ước mong sự hợp tác và đóng góp chung tình, cùng hành giả Vô Vi, trong xây dựng chung cho nền đạo pháp ở mai sau.

Tỉnh Quang

Kệ

**Tỉnh quang Phật pháp, sẽ chuyển ban
Quy luật chiều sâu, của đạo tràng
Ánh sáng pháp màu, luôn trợ giúp
Tu thân thọ nhận, pháp chuyển quang**

Kính bái

Con; Lê Thành Lợi

Con; Bạn đạo Lê Thành Lợi: Đóng góp câu hỏi tâm linh của bạn đạo bốn phương. Mục giải đáp thắc mắc về tâm linh sẽ là phương châm giải độc cho ngũ tạng và nội tâm. Giúp hành giả tu thiền giải thông mọi uất khí trong con người. Đây là luồng điển của Đại Bi quang phổ. Cúi mong tấm lòng thành của quý bạn đừng cắt xén hay thêm bớt.

Yêu cầu bạn vui lòng giúp tôi và giải thích thắc mắc. Xin cảm ơn.

772. Hỏi: Bệnh cảm ho làm sao hết?

773. Hỏi: Nóng tánh có hại gì không?

774. Hỏi: Có cách gì, trị bệnh nóng tánh không?

775. Hỏi: Tánh nóng có nguy hiểm không?

776. Hỏi: Tại sao phải ăn chay?

777. Hỏi: Ăn chay quá khó, có cách nào giúp cho ăn chay dễ dàng?

778. Hỏi: Tu thiền Vô Vi, Phật ban cho cái gì?

Địa chỉ

Le Thanh Loi

62. LAERKEPARKEN 1.TH

5240. ODENSE. NØ

DENMARK

[Email: bandao4p@gmail.com](mailto:bandao4p@gmail.com)

BẠN ĐẠO HỎI**THÀNH LỢI ĐÁP**

<p>Odense, ngày 12/03/2014</p> <p>772. Hỏi. Bệnh cảm ho làm sao hết?</p> <p>Đáp: Dạ thưa; Xông hơi mặt, uống thuốc cảm ho, uống trà gừng và uống thuốc Phật nhiều.</p> <p>Kệ</p> <p><i>Xông hơi xông mặt, thật nhiều lần Thuốc cảm uống vào, ho xuất ra Thuốc Phật thường xuyên, luôn dụng mãi Trà gừng bốn lít, uống bồi thêm</i></p>	<p>Odense, ngày 13/03/2014</p> <p>773. Hỏi. Nóng tánh có hại gì không?</p> <p>Đáp: Dạ thưa; Nóng tánh có hại cho thần kinh.</p> <p>Kệ</p> <p><i>Tánh tình nóng này, sẽ hại thân Thần kinh khó trị, cũng bởi mình Tâm ý bất bình, thường hay chống Sinh ra khó tánh, hại chúng sinh</i></p>
<p>Odense, ngày 14/03/2014</p> <p>774. Hỏi. Có cách gì, trị bệnh nóng tánh không?</p> <p>Đáp: Dạ thưa; Thiền, ăn chay và niệm Phật.</p> <p>Kệ</p> <p><i>Thiền nhiều sẽ giải, được trước tan Âm thầm, mật niệm, A Di Đà Phật sẽ thương tình, ban ánh sáng Lần hồi dứt bỏ, tánh nóng tan</i></p>	<p>Odense, ngày 15/03/2014</p> <p>775. Hỏi. Tánh nóng có nguy hiểm không?</p> <p>Đáp: Dạ thưa; Rất nguy hại.</p> <p>Kệ</p> <p><i>Tâm thân bất ổn, khó tiến tu Tánh nóng thường xuyên, hại lấy mình Thân thể khó lành, khi trở chứng Bệnh tình khó trị, nếu không tu</i></p>
<p>Odense, ngày 16/03/2014</p> <p>776. Hỏi. Tại sao phải ăn chay?</p> <p>Đáp: Dạ thưa; Mình ăn thịt nhiều năm, máu thú còn trong người, thử tập ăn chay cho hiền hơn.</p> <p>Kệ</p> <p><i>Máu thú trong người, vẫn lưu thông Tham lam hung dữ, dâm dục nhiều Cứ thế nó hành, không chịu nổi Hôm nay chay tịnh, phải hy sinh</i></p>	<p>Odense, ngày 17/03/2014</p> <p>777. Hỏi. Ăn chay quá khó, có cách nào giúp cho ăn chay dễ dàng?</p> <p>Đáp: Dạ thưa; Uống thuốc Phật nhiều sẽ ăn chay dễ dàng.</p> <p>Kệ</p> <p><i>Thuốc Phật uống nhiều, sẽ ăn chay Ánh sáng từ bi, chiếu rõ ràng Giúp bạn tu hành, thiên đúng đắn Siêng năng niệm Phật, Phật sẽ ban</i></p>

Odense, ngày 18/03/2014

778. Hỏi. Tu thiền Vô Vi, Phật ban cho cái gì?

Đáp: Dạ thưa; Nếu mình tu dứt khoát, Phật sẽ ban cho sức khoẻ, điển quang và trí tuệ.

Kệ

***Tham lam đòi hỏi, chẳng muốn tu
Công phu không có, lại muốn cầu
Ý chí thiền lành, nên nghĩ tưởng
Không nên tham muốn, đạt danh cầu***

Kính gửi bạn hiền Lê Thành Lợi

Tôi có vài lời chúc bạn hiền Thành Lợi quý mến, sức khoẻ dồi dào, thanh điển bộ đầu luôn luôn sáng ngời và chiếu sáng cho những bạn Mới Tu cũng như đã Tu Lâu, để những bạn Mới Tu và đã Tu Lâu. Nhờ điển ban ơn của bạn hiền, thì họ có dịp sớm thức tâm hơn.

Chính lúc này là cơ hội tốt để bạn hiền tận độ quần sanh, cũng là dịp tốt cho bạn được lãnh chức " Chiến Sĩ Tình Thương và Đạo Đức của Thượng Đế " ân ban.

Bạn hiền sẽ có ngày được sự may mắn đó.

Chúc phúc bạn hiền một năm mới đầy hạnh phúc.

B T
kính bút

Thành Lợi đáp

***Cám ơn Bác đã có lòng
Chúc cho con trẻ, vững lòng niềm tin
Đạo tình có Bác trợ duyên
Con đây thành kính, cám ơn Bác nhiều***

INFLUENZA

39

Trừ Bệnh Cảm Cúm

<p>Denne sygdom er almindelig Fordi vore kroppe er svage Den smitter hurtigt Hvis man ikke passer på, så bliver alle i huset smittet</p> <p>Sygdommen kommer fra forureninger Og fordi vejret skifter hurtigere Og man skal huske på, at man er svag Så hvis man ikke passer på, bliver man syg</p> <p>Hvis man vil undgå sygdommen Bør man lære meditation Og hvis man dyrker den rigtigt Kan man løsne op fra sygdommen og leve længere</p> <p>Sygdommen opstår flere gange om året Og hvert år bliver man syg, fordi man bliver smittet Sygdommen bliver hurtigt spredt ud Og man får det meget ubehageligt i kroppen og i hjernen</p> <p>Men hvis man mediterer, kan man undgå sygdommen Og undgå en bekymret sjæl Man bliver glad og frisk Og man lever i Buddhas land og mediterer for at få en bedre aura</p> <p>Med venlig hilsen Thanh Loi Le</p>	<p>Bệnh này là bệnh rất thường Tại vì mình yếu nên mình bị lây Bệnh này là bệnh hay lây Nếu mình không kỹ thì lây cả nhà</p> <p>Bệnh này tà khí độc ra Tại vì thời tiết đổi thay thất thường Con người sức yếu là thường Thành ra bị bệnh nếu mình không lo</p> <p>Nếu mình không muốn cúm lây Cần nên tu luyện điển quang cho mình Khi mà mình có pháp thiền Bệnh này dễ giải cho mình sống lâu</p> <p>Bệnh này là bệnh thường niên Năm nào cũng có mùa nào cũng lây Bệnh này rất dễ bị lây Làm cho khó chịu nội tâm của mình</p> <p>Mình tu ngừa bệnh dày vò Nội tâm sẽ hết bệnh tình chẳng lo Con người hết bệnh buồn lo Sống trong Phật giới tu thiền phát quang</p> <p>Kính bái Thành Lợi Lê</p>
--	---

ĐẠO

Tiếp theo kỳ trước...

Ngày nay **xích** lại gần nhau, người tây sang đông dễ dàng, người đông sang tây thoải mái. Mình thấy ông Chúa hay ông Phật, ông nào cũng dạy cho người ta biết thương yêu và tha thứ. Mà người hành đạo không biết tinh thần thương yêu tha thứ, **xích** lại gần nhau thì cái đạo của mình nó cũng mất tiêu luôn.

Mà cái đạo này nó do trong tâm bộc phát ra mà nói sự thật cho mọi người thấy, chứ không phải dàn dựng bên ngoài cho dữ dẫn là được đạo đâu. Nói cũng được chứ chẳng không, nhưng mà lâu ngày thì người ta biết mình tu giả đồ, tu xạo sự, tu kiếm ăn, họ không tin, họ xét thì họ thấy liền. Người ta có trí mà!

Đạo là từ trong tâm, chứ không phải hình thức áo mào. Người nào mà biết đạo, hiểu đạo từ trong tâm rồi, họ sức mấy mà nghe hình thức bên ngoài. Nên họ nói ở nhà tu tâm dưỡng tánh tốt cũng được rồi. Mang hình thức, mà tâm dạ không tốt thì cũng như không, mà làm ô uế thêm không chừng. Người mà biết đạo rồi thì họ sống cho trọn lành của kiếp con người, không làm ác, chỉ làm thiện thôi. Vì họ biết ai cũng phải chết hết, thì ráng chết làm sao, cho con người không tội lỗi, thì sau này về thiên đàng mà ở.

Mình ở thế gian làm cái gì, thì ở trên Trời mình cũng làm được cái đó. Mà Phật Ngài cũng có nói là luật nhân quả, ác lai ác báo. Làm tốt về Trời làm. Làm ác xuống địa ngục.

Nếu mà tâm mình chỉ nghĩ đạo của mình thôi, thì mình chỉ có nhìn thấy một góc cạnh của mình thôi quá hạn hẹp.

Không lẽ tôi Phật, tôi chỉ phát triển về đạo Phật của tôi thôi, còn Chúa hay đạo khác thì không được phát triển như tôi, hoặc ngược lại tôi nói, chỉ có tôi là phát triển cái đạo của tôi thôi còn Phật hay đạo khác thì không được phép. Vì chỉ có mình tôi là lớn nhất và hay nhất.

Tư tưởng cố hủ này, đã có từ xưa cho tới giờ. Một cá nhân, một đạo giáo, một chiều hướng thì làm sao xã hội tiến hóa, con người tiến hóa.

Có độc tài thì có tự do, có tự do thì có trung lập chứ.

Nhiều người nói tự do và ca tụng tự do, chứ lợi dụng hai chữ tự do mà làm ẩu thiếu gì. Ý quyền mình làm lớn mà hà hiếp dân lành là lợi dụng hai chữ tự do.

Xã hội thì phải có đa dạng, đa thì, đa văn hoá thì mới hay.

Còn đạo thì cũng vậy, phải có nhiều môn phái thì mới thấy cái vẻ đẹp của mỗi thời đại, mỗi thời kỳ, thì mới thấy ông Thượng Đế Ngài tạo dựng.

Không lẽ chỉ có đơn độc đạo Phật, đạo Chúa, đạo Bà La Môn thôi hay sao.
Còn mấy cái đạo khác không phải là đạo.

Nói như vậy thì hạn chế Thượng Đế, chỉ hạn hẹp một khía cạnh của Bà La Môn, khía cạnh của Thiên Chúa, khía cạnh của Phật giáo, thì làm sao gọi là ông Thượng Đế.

Thế nên biết rồi thì tất cả đều như nhau, của ông Trời tất cả. Giành nhau cho đã thì mới thấy **“ Muôn con sông cũng quay về biển, muôn đạo giáo cũng quay về Trời ”.**

Đạo thì có năm loại đạo lớn như là:

Nhân đạo, Thần đạo, Thánh đạo, Tiên đạo và Phật đạo. Năm đạo này quy về một mối là Thiên Đạo. Ai học đạo nào thì đi theo đạo ấy, miễn sao về tới ngôi vị Tiểu Thượng Đế sớm là tới đích. Thượng Đế không có cấm ai về tới nguồn cội, chỉ có con người cấm, con người mà thôi.

Con người ta tu, thường hay mượn danh các Ngài đi trước mà hù người đi sau, mà thực tế, thực tâm của mình tu, không được bao nhiêu mà hù hiếp người tu sau, thật là tội lỗi thay.

Phật và các Ngài ấy chỉ dùng tâm thôi, chứ các Ngài ấy không có dùng danh. Tâm là nội thức từ bên trong mỗi cá nhân tu hành, chứ không phải là cao danh, cao phận, như bên ngoài chúng ta lầm tưởng. Tu hoài không thấy đạt.

Nói tóm lại danh hay tiếng tốt là danh hay của Chúa, của Phật, của các Ngài đó hay, chứ không phải danh mình. Có mượn thì chỉ mượn tạm một thời gian thôi chứ lâu ngày người khác nghe họ biết mình mượn danh của Ngài mà trông vào cho mình.

Có nhiều lúc mình tưởng lầm là mình làm vậy là đã học được chân lý của các Ngài. Bằng chứng là cứ nhai đi nhai lại, nhép đi, nhép lại, rồi mình tự cho lời nói đó của mình. Chứ thật sự mình không hiểu các Ngài đó nói cái gì! Kêu bằng một kinh, một sách, một chữ, nhớ nằm lòng trong bụng. Lâu ngày tuông ra cho người khác thấy mình thuộc chữ thuộc kinh.

Nói như vậy cho nhiều người khen mình biết đạo, hiểu đạo. Rồi vô tình người khác họ cũng tu mà họ biết đạo, họ nghe mình nói, họ thấy mình gồm chỗ này một chút, gồm chỗ kia một chút, và chỉ có kể lại giống như mình kể chuyện cổ tích cho con em mình nghe, thì họ biết mình tu xạo, tu chúc, tu cho có tu.

Mang danh tu mấy chục năm nhưng mà thực tế không có tu.

Người mà tu chân, tu theo Phật, thì họ sẽ chỉ cho mình làm cách nào để giải bỏ nghiệp tâm. Mới chính thật là người chân tu. Đời bây giờ tu giả thì nhiều, tu tiền thì nhiều, mà tu thiệt thì ít.

Tu thiệt là tu tâm, chứ không có tu tiền và tu danh.

Còn nói về đạo thì nó vô cùng, ở một góc cạnh nào cũng là đạo. Chứ không phải riêng rẽ ở nhà tu viện, nhà chùa là có đạo. Mình chỉ có thể nói đạo mình thôi chứ không thể nào nói đạo với tất cả mọi người. Đạo nó ở muôn nơi và mọi trạng thái điều có đạo.

Thí dụ:

Mình đi mình gặp một người đào đường đắp lộ, thì đạo nó cũng đã nằm hẳn trong đó rồi. Họ đắp đường, đắp lộ là để cho mọi người chung hưởng và kể cả họ luôn, họ làm mà họ không có cái tâm so đo. Vì đây là nhiệm vụ. Họ làm, họ thực hiện cái lòng nhân đạo, nhân sinh là trên hết.

Trong cuộc sống hằng ngày của chính họ, trong cái phạm vi đắp lộ và đắp đường. Mà cái tâm của họ mong sao, cho có con lộ này lưu thông, cho mọi người cùng hưởng. Chứ họ không có nghĩ là có tiền, tôi mới làm.

Địa chỉ

Le Thanh Loi
62. LAERKEPARKEN 1.TH
5240. ODENSE. NØ
DENMARK

Tinh thần đạo nó nằm ngay ở đây. Tu tâm là tu như vậy, đâu có cần, đi đâu chỉ cho xa, ngay trước mặt mình. Tu ngay trong cảnh đời, cảnh làm việc hằng ngày, mà tôi đã thừa bên trên trong lời nói đầu, trong thực tế, không có viễn du xa xôi, tô hoa, thêm lá và găng cành vào.

Hoặc mình đi đường, mà mình gặp một người già lớn tuổi, mình vui vẻ kính trọng người trên trước. Vì trước đây họ chưa già, chưa lớn tuổi thì họ cũng đã đóng góp biết bao nhiêu mồ hôi, nước mắt xương máu cho xã hội. Như thế cũng là đạo, chứ đạo đâu có xa xôi gì đâu.

Đạo mình học ngay cảnh đời, kêu bằng đời đạo song tu là như vậy.

Đạo đến nỗi mình gặp một chiếc lá khô bên lề đường, mình cũng có thể thấy đạo ở trong đó nữa. Vì khi cái định luật, sanh, trụ, hoại, diệt, nhắc nhở cho chúng ta biết, có đến, thì phải có đi.

Mà đi, với dung điểm nào cho thanh nhẹ với phần hồn của chúng ta trong ba cõi, Thiên Đàng, Địa Ngục và Nhơn Gian.

Chiếc lá vàng khô nằm vất vãi bên vệ đường.

Trước khi thành chiếc lá thì thân cây đã hút biết bao nhiêu luồng khí điển của âm dương ngũ hành mà tạo thành chiếc lá màu xanh. Cái màu xanh này là cái dưỡng khí hay linh khí của lá xanh. Khi mà cái màu xanh của lá mất đi, thì cái chất linh khí này nó tỏa ra cái điển khí của càn khôn vũ trụ. Mà nó sẽ tiếp tục đáp ứng cái màu xanh này, cho những cái khác, hấp thụ chất xanh dưỡng khí đó, mà trong đó, con người cũng có dự phần, của chất màu xanh thoát ra từ dưỡng khí. Màu xanh đó, nó hóa ra chất bổ dưỡng, mà cây cỏ thực vật cung cấp cho con người.

Vậy thì cái chất bổ dưỡng đó, nó ở đâu?

Có phải nó đã hấp thụ, từ trong thanh khí điển, của màu xanh thoát ra không, mà nuôi cây thành quả, thành trái.v.v. Còn mình thì hưởng hoa quả và thanh khí.

Còn cái xác của chiếc lá, phần nặng trịch hơn là phân bón cho vạn linh. Trong khi chiếc lá xanh còn sống, nó đã che bóng mát cho chúng ta. Và nó cũng đã từng che, cho bớt gió. Không có cây che gió, mình sẽ bị thổi mất tiêu luôn.

Không có cây và lá, hút bụi, khói và lọc khí khí dơ thì mình bị bệnh nhiều hơn. Vạn vật trên cõi đời này đều là hữu dụng.

Cây và lá mà còn hữu dụng như thế, không lẽ con người vô dụng hơn chiếc lá sao?

Đôi khi có lúc nhìn ra cũng con người, cũng tệ hơn cây và lá.

Một chiếc lá cũng đại diện được càn khôn vũ trụ, một hạt cát cũng đại diện cho càn khôn vũ trụ.

Đạo từ một hạt cát, nếu không có cát thì làm sao chúng ta có nhà ở, cây trái ăn..v.v. Sau này mình chết, cát cũng sẽ chôn mình luôn.

Đạo là vô cùng, đạo không có thể nào hạn chế được, nó là riêng của tôi, của tôn giáo tôi mới là đạo, nó phải ở trong nhà thờ tu viện hoặc nhà chùa.v.v.

Nói chung tất cả, ai ai trên thế gian này, cũng đã và đang thực hiện đạo như:

Thí dụ:

Người lính, người buôn, học sinh, công nhân, người giáo, chính trị, khoa học, kinh tế.v.v.

Địa chỉ

Le Thanh Loi
62. LAERKEPARKEN 1.TH
5240. ODENSE. NØ
DENMARK

Email: bandao4p@gmail.com

Họ đã và đang thực hiện đạo, trong phạm vi, người lính, người buôn, người giáo.v.v. Chứ đừng có nghĩ lầm, mà nói những người đó không có đạo, là mình lầm to.

Ngoài đời mình gặp rất nhiều vô số những người chưa, trực tiếp tu, mà Tâm Đạo họ rất lớn, còn tốt hơn là người chính thức tu.

Thế nên dùng danh từ đạo riêng rẽ, của một tôn giáo mình, tín ngưỡng. Mà đi thuyết đạo thì chẳng có ai nghe, vì trong cá nhân mọi người, họ đã có đạo rồi. Hằng ngày trong đời sống là Đạo, là Đạo Tâm.

Đạo nó cao siêu lắm, nó gắn liền với đời sống hằng ngày của chúng ta. Đạo nó ở trong tâm ta và nó ở ngoài ta. Khi mà mình đã thấy được đạo.

Đạo nó ở ngoài ta, là ngoài đời chuyện ăn ở hít thở. Bởi vì không có chuyện đời, sao có chuyện đạo. Đạo nó đem lại đời sống ích lợi chung, cho đời. Vì đạo nó đem lại trạng thái dung hòa cho đời, bớt động loạn.

Không tin thì cứ nhìn thấy mấy người đã từng khổ vì đời, vì động loạn. Rồi họ tìm đạo, thì đạo nó mới giải tỏa được nội tâm nội tạng, uất khí của con người buồn phiền trắc trở ở cảnh đời, thì mới đem lại cảnh thái bình ở nội tâm.

Nếu muốn có thái bình ở nội tâm, thì phải học quân bình cơ tạng. Gặp người có chân tu, có nhân tâm, nhân tánh tốt, đạo hạnh khá thì họ chỉ cho mình làm cách nào đạt quân bình, mà tự tháo gỡ nghiệp tâm, nghiệp trần hết, bệnh hoạn, buồn phiền và động loạn.

Lúc đó thì tự gỡ được mình, mình thấy đạo nó vui, đạo nó hay. Nó đem lại hạnh phúc cho mình.

Một người mà hiểu được đời và đạo, thì họ phải được trui rèn trong khía cạnh đặc biệt đời và đạo, thì mới có kinh nghiệm quán thông đời và đạo.

Bởi vì chuyện đời họ có học, có dụng, có mắc phải, và họ có giải, thì họ sẽ thông.

Mà quý vị thì ai ai cũng đã và đang ở trong đời, chưa khổ thì thấy đời, đẹp đời sướng.

Chừng nào khổ rồi thì kiếm cái người tu, đời đạo song tu thì họ sẽ chỉ cho hết khổ, tại sao mình khổ. Đừng để già lớn tuổi quá mà tu, thì tinh khí thần của mình cũng phải lu luôn. Vì cái tội ham chơi.

Còn đạo mà tu đúng với đường lối của đạo. Đúng với đường lối của Chúa, của Phật, thì khoa học họ phải bỏ tay thôi.

Bởi vì khoa học phát triển nhờ tâm linh và trí tuệ. Nếu tâm linh không có, trí tuệ không mở thì làm sao, có khoa học vật chất hiện đại như ngày nay.

Đầu tiên chưa có khoa học, ai đã dạy cho con người biết học chữ, có phải từ những nhà tu hành?

Dạy cho con người ta biết chữ, a, b, c.v.v. Người ta biết chữ a,b,c, là cũng do tâm linh, khối óc con người phát triển. Phát triển, phát triển cao đến vô cùng tận về vật chất, mà quên đi nguồn gốc phần trí tuệ, tâm linh và đạo đức.

Tâm linh là con đường đạo. Trí tuệ đó là con đường tu.

Địa chỉ

Le Thanh Loi
62. LAERKEPARKEN 1.TH
5240. ODENSE. NØ
DENMARK

Một người khoa học mà có giỏi cho cách máy mà thiếu về tâm linh thì cũng hết xài.

Tại sao vậy?

Tại vì thiếu tâm linh là thiếu đạo. Thiếu đạo thì không có đức độ lượng và sát hại lẫn nhau.

Chỉ nghĩ riêng cho mình thôi mà quên thiên hạ. Mình sống mình được sung sướng nhàn cư, mình thông minh là nhờ ai. Có phải nhờ thiên hạ trồng rau, cấy lúa, chăn nuôi không. Mà được một chút gì thông minh là quên đi, ai đã vì ta. Thiếu đi cái phần đạo hạnh và đức độ. Không phải mình tài giỏi về vật chất là mình hay về đạo đức.

Chữ đạo đức, không phải dễ có. Có đạo hạnh, rồi mới tạo được đức độ.

Đạo đức là do tâm linh hình thành. Chữ Đức đây mình hay tôn vinh Đức Chúa Ngài, Đức Phật Ngài, Đức Khổng Tử .v.v. Chứ người phàm chưa có với tới, có chăng nữa thì có một chút xíu hư ảo của các Ngài ấy để lại thế gian.

Đạo là con đường xưa, con đường tâm linh, con đường trí tuệ vô song, con đường trở về nguồn cội.

Đời là bài trường thi cho mỗi linh hồn học hỏi tiến hóa tới Thiên Đàng.

ĐẠO – ĐẠO – ĐẠO

Tu tâm luyện tánh thức giao hồn
Cùng chung đời đạo mới tổ tông
Minh tâm kiến tánh con đường đạo
Học hỏi vô cùng ở cõi không

Du hành tam giới thông tâm thức
Hiểu được huyền vi chốn Phật Trời
Tâm không minh rõ đường chơn đạo
Chuyển biến vô cùng pháp giới cao

Chi cùng khắp cả càn khôn chuyển
Học lý âm dương rõ đạo tràng
Tâm mang khí giới tình thương hiến
Đ dẫn độ quần sanh thoát trần đồ

Đạo vàng ánh sáng ngự muôn phương
Thương nhau kết nghĩa tình huynh đệ
Rõ lẽ Cha Trời đã tạo ra
Đạo Đời hai giới phải song tu

Kính bái
Lê Thành Lợi